

ДОМАШНЯ ЦЕРКВА

ЩОКВАРТАЛЬНА ГАЗЕТА

РУХУ «СВІТЛО ЖИТТЯ»

КИЇВСЬКО-ЖИТОМИРСЬКОЇ ДІЄЦЕЗІЇ

Випуск 7

• **ЗМІСТ** : • харизмат руху ... 2 • свідчення життям і словом ... 3 – 5 • дияконія в дії ... 6

31 листопада 2017 рік

• спільнота ... 7 – 9

• інформаційний блок ... 10

ПРО ЛЮБОВ В СІМ'І

Постсинодальне Апостольське звернення Amoris Laetitia Папи Франциска до єпископів, пресвітерів і дияконів, богопосвячених осіб, християнських подружжів та всіх вірних мирян

РОЗДІЛ І В СВІТЛІ СЛОВА

8. Біблія розповідає про чимало родин, поколінь, історій кохання і про сімейні труднощі, починаючи з перших сторінок, де описана історія сімейства Адама і Єви, позначене тягарем насилля, але водночас і силою життя, що продовжується (див. Бут 4), і до останньої сторінки, де представлений шлюб Нареченої і Агнця (див. Одкр 21, 2. 9).

Описані Ісусом дві будівлі – одна збудована на камінні, інша на піску (див Мт 7, 24-27) – зображують чимало сімейних ситуацій, обумовлених свободою мешканців цих домівок, адже за словами поета, «кожен дім... це підсвічник».

Давайте зараз увійдемо в один з цих домів слідом за псалмоспівцем, через спів, який по нинішній день лунає як в юдейському так і в християнському обрядах вінчання: **«Щасливий кожний, хто Господа боїться, і хто його путями ходить! Якщо будеш їсти працю рук твоїх, щасливий будеш і добре тобі буде. Жінка твоя неначе лоза плододива, у середині дому твого. Діти твої, мов парості оливи, навколо столу твого. Ось так буде благословенний чоловік, що Господа боїться. Нехай Господь благословить тебе з Сіону, щоб ти міг бачити добро Єрусалиму, поки віку твого, щоб ти міг бачити дітей твоїх дітей! Мир на Єрусалим!»** (Пс 128) Ти і твоя дружина

9. Отож, переступимо поріг цього спокійного дому, де сім'я сидить за святковою трапезою. В центрі ми одразу бачимо пару – батька і матір, всю їхню історію кохання. В них сповнився споконвічний задум, про який наполегливо нагадує сам Христос: **«Хіба ви не читали, що Творець від початку створив їх чоловіком і жінкою»** (Мт 19, 4). Потім Він повторює заповідь з Книги Буття: **«Так то полишає чоловік свого батька й матір і пристає до своєї жінки, і стануть вони одним тілом»** (Бут 2, 24).

10. Два перші величні розділи Книги Буття пропонують нам опис людської пари в її фундаментальній дійсності. У вступному тексті Біблії сяють декілька

вирішальних тверджень. Перше, в загальному процитоване Ісусом, говорить: **«І сотворив Бог людину на свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх»** (Бут 1, 27).

Дивовижно, що пояснюючою паралеллю до «Божого образу» виступає саме пара «чоловік і дружина». Чи це означає, що самому Богу є притаманні статеві ознаки і що Його супроводжує Божественна супутниця, згідно з деякими ученнями давніх релігій? Звісно ж ні, адже ми знаємо, наскільки ясно Біблія відкидає – як ідолопоклонство – подібні вірування, які колись були розповсюджені серед хананіїв, мешканців Святої Землі. Захищається трансцендентність Бога, але оскільки Бог одночасно – Творець, плідність людської пари є живим і переконливим «образом», видимим знаком акту творіння.

11. Любляча пара, яка народжує життя, являє собою справжнє, живе «зображення» (а не заборонені Декалогом боввани з каменю або золота), спроможне явити собою Бога – Творця і Спасителя. Тому плідна любов стає символом сокровенної Божої дійсності. (див. Бут 1, 28; 9, 7; 17, 2-5. 16; 28, 3; 35, 11; 48, 3-4). Саме це обумовило, згідно з так званою «священницькою традицією», наповнення Книги Буття різноманітними переліками родоводів (див. 4, 17-22.25-26; 5; 10; 11, 10-32; 25, 1-4.12-17.19-26; 36): людська пара спроможна породжувати життя, і з цим пов'язаний розвиток історії спасіння.

В світлі цього, плідний зв'язок пари стає образом для розкриття і опису таємниці Бога, фундаментальної в християнському баченні Трійці, тобто в спогляданні Бога – Отця, і Сина, і Святого Духа любові. Бог-Трійця – це спілкування любові, а сім'я – Його живе відображення.

Нас навчають слова святого Йоана Павла II: «Наш Бог, у своїй найбільш сокровенній таємниці, не самотність, а скоріше сім'я, адже Він заключає в собі батьківство, синівство і сутність сім'ї, якою є любов. Любов в Божественній сім'ї – Святий Дух».

Отже, сім'я – не є чимось стороннім для Божої природи. В богослов'ї св. Павла тринітарний аспект пари представлений по-новому: Апостол

пов'язує його з «таємницею» союзу Христа з Церквою (див. Еф 5, 21-33)

12. Але Ісус в своїх роздумах про подружжя відсилає нас до іншої сторінки Книги Буття, до 2-го розділу, де з'являється чудовий образ пари, наповненої яскравими деталями. Виберемо з них тільки дві.

Перша деталь – переживання людини, яка шукає собі «помічника, відповідного їй» (див. Бут 2, 18.20), який був би спроможний розвіяти її докучливу самотність, не проминаючи, хоча поруч з ним тварини і все творіння.

Оригінальний єврейський вираз вказує нам на прямий зв'язок, можна сказати, «фронтальний» - очі в очі – в діалозі, в тому числі безслівному, оскільки в любові мовчання часто є більш промовистим ніж слова. Це зустріч з ликом, з «ти», відображенням Божественної любові і з «першою із благодатей, відповідним помічником, стовпом опори» (Vlg.: Сир 36, 26), як говорить біблейська мудрість. І як вигукне Молода із Пісні Пісень в своєму прекрасному визнанні любові і віддачі у взаємності: **«Мій любий – мій, а я його [...] Я – мого любого й мій любий – мій»** (Пісн 2, 16; 6, 3).

13. З цієї зустрічі, яка зцілює самотність, народжується сім'я. Також можемо відмітити другу деталь: Адам, є чоловіком на всі часи і по всій землі, разом зі своєю дружиною дає початок новій сім'ї, як повторює Ісус, цитуючи Книгу Буття: **«І пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом»** (Мт 19, 5; пор. Бут 2, 24).

Дієслово «пристане» в єврейському оригіналі вказує на повну гармонію, фізичний і внутрішній доторк до такого ступеня, який використовується для опису союзу з Богом: «Душа моя до Тебе лине» (Пс 63 (62), 9), - оспівує поет.

Тому подружній союз викликає думки не виключно про статевий та тілесний вимір, але про добровільну самовіддану любов. Плід такого союзу – «стати одним тілом» - як в фізичних обіймах, так і в єдності двох сердець, життя і, можливо, в дитині, яка народиться у цих двох і понесе в собі, об'єднуючи і генетично, і духовно, два «тіла»

**Переклад не офіційний, здійснила
Дияконія Слова Руху Світло-Життя**

Шановні подружжя Руху Світло-Життя!

В Ісусі, Марії та Йосипі, ми споглядаємо сыйво справжньої любові і їм з довірою віддаємо себе. Святе Сімейство з Назарету зробить і наші сім'ї простором спілкування і світлицею молитви. Ви є справжніми школами Євангелія і малими домашніми Церквами.

Молюсь, щоб Святе Сімейство з Назарету вчинило, аби ніколи більше в сім'ях не сталося насильства, закритості та поділу. Нехай кожен, хто був зранений або введений у спокусу, якомога швидше буде втішений і ціленим.

Нехай Рух Світло-Життя цьому сприяє. Нехай Святе Сімейство з Назарету всім допоможе зрозуміти цей священний і непорушний характер сім'ї та її красу в задумі Божому.

Ісус, Марія і Йосип, нехай почувють нашу молитву. Амінь. Благословляю усіх членів Руху Світло-Життя і редакцію газети

Єпископ Віталій Кривецький

СВІТЛО РОЗУМУ

Світло розуму за Христовим й апостольським вченням є великим даром Божим. Про це свідчить Святе Писання, оскільки Ісуса називаємо - Слово (Йн 1, розділ), Його ж називаємо Вчителем (Йн 13,13), Він на-полягав на розумінні Його науки (Лк 24,45), а Його учні заохочували мо-литись про розум (Як 1,5) і обновлювати розум (Еф 4,23), а навіть твердили, що ми маємо розум Христа (1Кор 2,16).

Святий Тома з Аквіну писав, що є два різновиди знання: перший спирається на принципах, що пізнаються світлом природного розуму (наприклад: арифметика, геометрія и т.д.); другий спи-рається на принципах пізнаних світлом вищого знання. Тобто, одна наука по-ходить з дослідження природи, а друга галузь науки черпає вже не з пізнан-ня природи, з доробку іншої науки.

Так, наприклад, оптика спи-рається на принципах поданих ге-ометрією, а музика основана на

засадах зачерпнутих з арифметики.

Саме тому наша християнська Свята Наука є знанням, бо спирається на принципах пізнаних світлом надприродного знання, яким є знання Бога і Святих. Бог має знання, яким ділиться зі Святими і з нами. Як наслідок цього – ми маємо глибше і істинне пізнання природи речей і будь-якого буття.

Цінуюте цей великий дар, яким є природний ро-зум і розум освіт-лений Світлом Божого знан-ня, яке вплив в нас Духом Святим Ісус Христос на славу Бога Отця.

**Модератор руху Київсько-Житомирської дієцезії
о. Олег Сартаків**

ЛИСТ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОЛА 2017/2018

«Служу, отже існую» (о. Ф. Бляхницький)

Дорога Спільноті! Черговий рік нашої фор-маційної праці ми переживаємо під гаслом «Слуга Непорочної».

Таким чином ми одночасно звертаємо увагу на постать Засновника нашої Руху – шановного слуги Божого о. Франциска Бляхницького, котрого 30 річницю відходу до дому Отця переживаємо, як і на Ту, якій він віддав усе своє життя та свої твори, – Непорочно. Однак не хочемо затримуватись тільки на цих особах, згадувати їх, але заохочені їхньою поставою прагнемо відкривати наше покликання до служіння.

Непорочно сказала про себе: «Ось я, Господня Слугиня». Назвала себе Слугинею. Про о. Бляхницького говоримо «шановний слуга Божий» не тільки тому, що такий титул надається йому на цьому етапі беатифікаційного процесу. Він сам бачив себе в якості слуги (навіть невільника) Непорочної, не хотів чинити власної волі, натомість все робив для Неї. А я? А ми? Чи можу я назвати себе слугою? Як служу?

Якщо в Конститутивному Акті Руху Світло-Життя ми визнаємо Непорочний: «ми глибоко переконані, що станемо Оазою Живої Церкви тільки тоді, коли в єдності з Тобою будемо реалізовувати поставу служіння та віддання себе Христу в Його Церкві», то наше існування можемо окреслити реченням: Служу, отже існую. Тому, особливо в цьому році, ми повинні запитати себе: що для мене/для нас означає

це слово: «Служити»... Служити – означає любити, бути даром, прагнути чийогось добра, допомагати. Що це вносить це слово в моє життя?

«Служу, отже існую». Це речення визначає моє життя в подружжі, в сім'ї, в спільноті Руху, у світі. В даному листі прагнемо поглянути на служіння в цих чотирьох аспектах, щоб формацийний рік, який переживаємо, приніс плід служіння в його конкретних проявах, щоб разом з Непорочною та Шановним Слугою Божим втілювати в життя себе даючи себе через любов.

Служити в подружжі тобто як зберігати подружню духовність «Коріться один одному у Христовім острасі» (Еф 5,21).

«Якщо подружжя є таїнством це означає, що і в подружжі стосунки взаємного піддання мають бути так само пережиті. Святий Павло виражає це такими словами: «Коріться один одному у Христовім острасі» (Еф 5,21), а саме з огляду на Христа.

Остаточно Христос є межею стосунків, котрі виникають між чоловіком і дружиною в подружжі, тому на цьому полягає переживання подружжя як таїнства. Постійно потрібні зусилля віри, щоб переживаючи міжлюдські стосунки, остаточно переживати стосунки з Христом, а через Нього з Богом Отцем в Святому Дусі» (о. Ф. Бляхницький).

З нашої формації добре знаємо поняття: «подружжя духовність» тобто спільне, чоловіка і дружини, прямування до святості. Має вона своє джерело,

свій початок в таїнстві подружжя, в словах присяги, яку говорять наречені.

Може варто тепер затриматися на хвилину і повернутися до цього моменту, до цих слів... – присягаю тобі любов – любов, тобто готовність до взаємного безкорисного обдаровування, це прагнення добра одне одному, це служіння; – присягаю тобі вірність – вірність, тобто бути постійним, відданим, це виконання обов'язків, це послідовність у вчинках і переконаннях, навіть в трудних чи невіддільних ситуаціях; – присягаю тобі повагу – повагу, тобто життя згідне з моральними правилами, це шанування гідності і людяності, це повага для своєї половинки і вражливості на її потреби, прагнення чи труднощі, це рішення щодо цього слова; – присягаю тобі, що не покину тебе аж до смерті – не покину, тобто буду завжди, нероздільно, близько. Як цей зміст перенести в практику щоденного служіння в подружжі?

Служіння собі взаємно в подружжі це між іншим: – життя в свідомості, що після Бога чоловік/дружина знаходиться на наступному місці – ніхто ані ніщо не може цього змінити; – турбота про розвиток життя молитви свого і своєї половинки, Повний текст листа знаходиться на нашому сайті в розділі Матеріали – Тексти – Вчення Руху (за посиланням:

<http://www.svitlo-zhyttja.kiev.ua/teaching/43>).

СВІДЧЕННЯ З СЕСІЇ ПО ПІЛОТУВАННЮ

Серпень, Фонтанка Одеської області

Кажуть, що збігів не буває. Бо кожен збіг – це продумана Богом закономірність і лиш від тебе залежить, чи вибереш ти оту СВОЮ стежину

Кожного року ми з чоловіком завчасно плануємо літо і, як уже склалося в нашій сім'ї, плануємо разом і відпочинок, і реколекції. Це завжди щось відокремлене, неначе перебування у різних світах. Та не цього разу. За рекомендацією одного знайомого вирішили поїхати на відпочинок до моря в містечко Одеської області. Розглядаючи план літніх реколекцій вперше звернули увагу на заходи біля моря. «От, якби продовжити собі відпочинок ще на трохи», – закралась меркантильна думка. Та милосердний Господь вислухав і цю нашу, таку людську думку, і обернув її на добро... З'ясувалось, що проводяться такі реколекції в тій же Одеській області в межах якихось 30 км від місця запланованого відпочинку. А коли дізнали-

Саме їх ми бачили на фото з сестрою, яку вважають однією із засновниць Руху... Це було особливе, дуже досвідчене подружжя, яке в Русі - 27 років, а в подружжі – 42. Це був справжній дар українській спільноті від польської. Почути про багату і плідну діяльність цієї пари було дуже повчальним для нас, що знаходимося на початку нашого служіння. Їхній делікатний тон розмови, лагідне ставлення до всіх учасників, які іноді ставили дуже дражливі, неприємні запитання, налаштовували всіх на спокійний, позитивний лад. Дозволю собі сказати, що ми заприятелювали сім'ями, зрештою, як і чимало інших подружжів, що були присутніми.

Наступне, що дуже відчувалось і було доволі незвичним: це, сказати б, «домашність» цієї сесії. Учасників було порівняно з іншими реколекціями не так вже й багато: близько 10 пар. Всі мали нагоду добряче «перетасуватися» і перезнайтися, і,

господарчої пари і до того ж можуть відвідувати різні пункти програми. Великодушність нашої «годувальниці» була такою, що ми почувалися там, наче малі діти на канікулах у бабусі. Зайти о 10 вечора до кухні і попросити щось попити чи перекусити зголоднілий, вимучений довгими чеканнями мами-тата дитині – не було проблемою. Пані Неля завжди по-материнськи відгукувалась на такі прохання і пропонувала більше того, на що ми сподівалися. Загалом, ця людина чи не найбільше з усіх вплинула на нас. Адже, особливо не захоплюючись готуванням, робила це для спільноти, жертвуючи власним вільним часом під час реколекцій. Її свідчення служіння незалежно від того, чи подобається тобі той чи інший вид діяльності, чи ні, примусили переглянути власний стан душі і згадати Христове служіння волі Отця: «Нехай не моя буде воля, а твоя»...

Ну і звісно ж, родзинкою цієї сесії був її модератор: знайомий багатьом, і нам також, о. Петро Глівка – завжди життєрадісний, емоційний, енергійний. Одна з конференцій отця, мабуть, найбільше вразила нас. Вона була присвячена особистості о. Франциска Бляхницького. Наш модератор зізнався, що колись ніяк не міг зрозуміти, чому так сильно захоплюються у «Домашній Церкві» цим священиком. Та все змінилось і нині він сам із захватом розповідав про о. Франциска як про особистість виняткову, харизматичну, святу! Це глибоко одізналось в наших серцях.

Насамкінець варто було б поставити собі запитання: що ж нового і цінного почули ми для себе на цій сесії по пілотуванню? Гадаю, що впорядкування всього, що почули і пережили, іще триває в нас досі, адже це було значно більше того, на що сподівалися. Дещо й нині викликає чимало запитань, але певні, що знаючи, куди йдемо і заради чого працюємо, у Дусі й молитві зможемо побороти усі труднощі і вагання.

Ці реколекції примусили нас по-новому подивитися на літературу, присвячену пілотуванню, і побачити глибину задуму о. Франциска Бляхницького. Незважаючи на те, що чітко вказувалося на дотримання харизми і основ Руху, наголошувалося також на тому, аби пізнавати «знаки часу» і середовище, в якому працюємо. Не схоластичне слідування брошур, а сприйняття цієї інформації як помічника у Святому Дусі – ось як, мабуть, варто трактувати ці матеріали. Залишається лише подякувати Господу й усім, хто долучився до організації цієї сесії... І бути готовими йти у світ і говорити про Його любов...

Ольга і Денис Галаненки

ся, що одна з цих сесій - по пілотуванню – вирішили: це НАШІ РЕКОЛЕКЦІЇ! Якраз цієї весни нам довірили пілотувати нове коло. Загалом ми нібито такі досвідчені, нашому колу вже 10 років, давно в Русі, хоча... так, є перші проблеми і чимало запитань...

Першим відкриттям на реколекціях було те, що веде їх пара, з якою так насправді зналися заочно вже давненько – Роман і Гражина Струг. Ні, звісно ж, вони нас не знали, але ми їх бачили! З'ясувалось, що саме їм с. Ядвіга Скурдо передала свою останню прощальну записку – свого роду заповіт нинішнього покоління «Домашньої Церкви».

Звісно ж, разом сходити на море, купатися і побайдикувати у вільний час. Із нашим ведучим подружжям навіть на морі ми обговорювали проблеми у пілотованому колі і це так було незвично: ми на пляжі – і розмови про основи Домашньої Церкви!

Домашній атмосфері реколекцій сприяла ще одна обставина, яка здавалась другорядною, проте насправді дуже впливала на їхній дух. Цього разу кухня – не була чимось абсолютно відокремленим, а це була НАША спільна кухня. Вже першого дня ми дізнались, що кухарка, пані Неля разом зі своїм чоловіком – мають обов'язки

EXODUS — ВИХІД

з 8 по 23 серпня відбувся ОАЗИС НОВОГО ЖИТТЯ II ступеня в Олександрівці

Слава Ісусу Христу! Дорогі брати та сестри, з 8 по 23 серпня цього року ми всією сім'єю переживали Оазис Нового Життя II ступеня в с. Олександрівка.

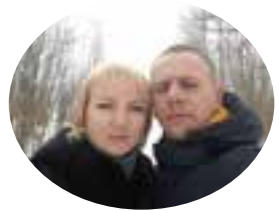
Темою реколекцій був EXODUS, тобто ВИХІД. Реколекції, як завжди, пройшли цікаво і корисно. Для нашої сім'ї це був і відпочинок з Богом на лоні чудової природи і глибше пізнання основ Літургії з уст о. Олександра.

На реколекціях ми пережили справжній Вихід як в духовному, так і фізичному плані. Дуже корисним було на реколекціях практично пройти всі ті обов'язки, які рекомендує для подружнього життя Домашня Церква (намет зустрічі, подружня молитва, читання Святого Письма, подружній діалог та інші).

Все це зміцнило наші стосунки і з Богом, і в подружжі.

Після повернення з реколекцій відчуваєш себе спокійніше серед тих же буденних турбот і проблем. Хочемо всім щиро подякувати

за організацію цих реколекцій і вже плануємо час на наступні реколекції. З Богом! **Олег та Анна Рудківські**

ПРИКЛАД СПІЛЬНОТИ «ДОМАШНЯ ЦЕРКВА» ?

з 12 по 27 липня відбулись РЕКОЛЕКЦІЇ ОАЗИ I ступеня для сімей в місті одеса

Слава Ісусу Христу! Ми, поружжя Ірини і В'ячеслава Красовських, маємо прекрасних трьох діток – доньку Карину та двох синочків Вадима і Іларіона.

Цього літа ми мали чудову можливість пережити I ступінь реколекцій в м. Одесі в парафії святого Климента. Дуже радіємо, що Бог дав нам можливість відвідати ці реколекції, хоч були дуже великі перешкоди стосовно поїздки, але завдяки Богу та нашій спільноті ми вирушили до міста Одеси, де гостино нас прийняли отці Паллотини.

Наші реколекції проходили духовно - з Богом, і тілесно - відпочинком на морі. Учасниками реколекцій були десять сімей з дітками (двадцять дві дитини). Провадив реколекції отець Віктор Матушевський,

а відповідальною парою були Ірина та Ігор Гонгало, дітками опікувалися аніматори Настя і Ніна.

День починався з молитви у спільноті та Наметом Зустрічі, де, саме на цих реколекціях, отець Віктор навчив нас спілкуватися з Богом, який має місце тепер і в нашому повсякденному житті.

Дуже плідно і весело проходили праці в групах, де ми отримали прекрасні свідчення від інших пар. Школа молитви, це ті моменти де ми вчилися зазирнути собі в душу і побачити себе справжнього.

Один з веселих вечорів порадував сценкою «Вертеп» за участю діток, перевдягнутих у пастухів, ангеляток та царів, які прийшли привітати новонародженого Ісусака і принесли йому Мир, Золото та Ладан. Адорація Пресвятих Дарів охопила кожную пару відчуттям присутності Бога. Незабутній подружній діалог, який є дуже важливим у житті кожної людини, став у нашій сім'ї святом, а не звинуваченнями один одного, який проходив на березі моря при свічках, а після

проведення діалогу кожна родина запустила палаюче серце в небо. Пережиття генеральної сповіді, це ті моменти, які відкрили наші очі на особисті помилки, на недоліки у вихованні дітей. Було також і паломництво по Одесі до Кафедрального собору Успіння Пресвятої Діви Марії, куди ми прямували з піснями прославляючи Господа Бога. Обітничі подружніх пар були організовані в українському стилі, з фото зоною, і інтерактивними танцями з музичним супроводом діджея Руслана Кагановича.

Кожен день був для нашої сім'ї чимось неймовірним і прекрасним, відпочинок на морі разом зі спільнотою, співами під гітару. Наша спільнота була прикладом для інших людей, що відпочинок без алкоголю може бути чудовим, коли навколо тебе на березі моря всі з пивом і цигаркою, саме такі моменти змінюють нас, спочатку в родині, а згодом і в цілому суспільстві.

Дякуємо усім подружнім парам, аніматорам, та організаторам, які вклали свої зусилля та час для неймовірного відчуття Духа Спільноти.

Велика подяка отцю Віктору за його лекції та любов до кожного з нас. Нехай Милосердний Господь обдарує його всіма необхідними дарами. За все дякуємо Богу, знання які набули на реколекціях намагаємося зберегти і примножити.

Ірина та В'ячеслав Красовські.

ЗМІЦНИ СВОЄ ПОДРУЖЖЯ.

3 5 по 20 серпня у селищі Замлиння відбувались реколекції Оази Родин I ступеня.

Сім'ї Домашньої Церкви об'єднують, щоб зміцнювати свої подружжя, жити християнським життям та будувати себе кращого у спільноті руху «Світло-Життя». І що може допомогти у цьому краще, ніж реколекції?

3 5 по 20 серпня у селищі Замлиння на території осередку відбувались реколекції Оази Родин I ступеня. У реколекціях взяло участь 8 сімей, провадив реколекції отець Василь Плахотка та від-

повідальна пара Роман і Наталія Войнаровські з Рівного, які є також дієцезіальною парою Луцької дієцезії, аніматорами були Вадим та Інна Добровицькі з Житомира, та Леонід і Світлана Козак з Бердичева. Було надзвичайно радісно, що до реколекцій долучилася також і одна сім'я східного обряду, які хотіли популяризувати Домашню Церкву у своїй парафії і потребували відповідного досвіду, за яким і приїхали на Оазу.

Незважаючи на усі складнощі організації, і навіть обставини, які могли зашкодити проведенню Оази, про які вже наприкінці посвідчила пара Войнаровських, реколекції пройшли плідно та чудово. Учасники не тільки

пережили весь Літургійний рік та п'ятнадцять таємниць Розарію, а й мали змогу відпочити на лоні прекрасної природи. Адже в Інтеграційному центрі Замлиння "Карітас-Спес" можна було покататися на конях, прогулюватися стежинками серед квітів і смакувати лісові ягоди, грати у настільний теніс, їздити на велосипедах, і все це завдяки старанням отця Яна Бураса, який є настоятелем парафії Пресвятої Трійці у селищі Любомль.

Програма реколекцій не була

щільною, але стала надзвичайно насиченою. Були обов'язковими праці в групах, літургії. Учасники також були свідками процесу створення копії ікони Ченстоховської Матері Божої, яка зайняла потім чільне місце у каплиці центру Замлиння. Приємною несподіванкою була поїздка на озеро Пульмо.

Найбільше запам'яталися такі події, як візит єпископа Віталія Скомаровського у день спомину святого Домініка і його проповідь; літургії Світла та Води; підписання декларації Круціяти Визволення Людини та Духовного усиновлення зачатої дитини, свідчення чималої кількості пар, котрі переживали різноманітні життєві випробування, які з Божою поміччю їм вдалося подолати.

Особливо відкладалися у пам'яті адорації, які давали змогу подружжю зустрітися один на один з Ісусом Христом під видом хліба на відстані витягнутої руки, можливість генеральної сповіді — але насправді усіх приємних вражень та можливостей, які дають реколекції, простоне перелічити.

Чого варта лишень можливість здійснювати вечірню молитву у каплиці перед Пресвятими Дарами, а не просто у своєму домі... Усі сім'ї прийняли

Господа, як свого Спасителя, і приєдналися до гурту учнів Христа, та пішли із Замлиння не тільки з добрими враженнями, а й з паростками добрих діл, плоди яких буде змога побачити у їхніх вчинках і подальшому служінні. Нехай все буде на Славу Господню!

Михайло та Олександра Цехош

ДУХОВНЕ ЗРОСТАННЯ КОЖНОГО

Оаза Нового Життя для сімей I ступеня в осередку «КАРІТАС» селище Олександрівка

Хочемо подякувати Богу і поділитись враженнями про Оазу Нового Життя для сімей I ступеня, яку ми пережили в осередку «Карітас» с. Олександрівка з 21 липня по 6 серпня 2017 року, в місці, яке можна сміливо назвати ОАЗА.

В Оазі взяла участь 14 сімей з дітьми (36) з різних міст України: Бердичів, Київ, Львів, Городок, Житомир. Провадив нас Словом Божим по дорож до Світла Життя о. Сергій Серебровський з Брусиліва.

Під час Оази ми роздумували над 15 таємницями Святого Розарію, які були для нас допомогою в пережитті трьох вершин: Прийняття Ісуса Господом і Спасителем свого життя, Відродження обітниць Святого Хрещення і Зіслання Святого Духа.

А ще, 28 учасників прийняли Ісуса Господом і Спасителем свого життя; 3 учасників склали обітницю Круціяти Визволення

Людини терміном на один рік. Кожен день мав свою програму. Найважливішими моментами Оази були: щоденна Євхаристія, Намет Зустрічі, зустрічі в групах, Школа Життя та Школа Молитви, а також Літургія Світла та Води, Адорація Пресвятих Дарів, Подружня молитва, під час

якої ми могли перепросити і подякувати своїй дружині або своєму чоловіку, Хресна Дорога, Відродження обітниць Святого Хрещення, Подружній діалог, відродження Таїнства Шлюбу

Кожна сім'я на Оазі віднайшла для себе щось, що так необхідне для духовного

зростання. У єдності й любові подружні пари прагнуть нести світло і життя в свої родини та парафії. Прагнемо, щоб сім'я була місцем спільних молитов чоловіка та дружини з дітьми, щоб Слово Боже було нашим життям.

Павло і Катерина Чайковські

ПЕРША ВСЕРОСІЙСЬКА ЗУСТРІЧ СІМЕЙ

З 3 ПО 6 СЕРПНЯ В НОВОСІБІРСЬКУ ВІДБУЛАСЬ ЗУСТРІЧ
ПРИСВЯЧЕНА СТОРІЧЧЮ ФАТІМСЬКИХ ОБ'ЯВЛЕНЬ

Новосибірськ. Чудове місто, велике, з помірним стилем життя, має метро. В центрі міста знаходиться невеличка церква св. Миколая, її називають географічним центром Росії. Десять за два квартали вліво розташований храм Преображення Господнього і прекрасна збудована в модному стилі курія новосибірського єпископа. Саме туди Господь покликав нас на початку серп-

Тому хтось летів 4 години, а хтось їхав 3 дні, щоб побути разом.

Люди подолали тисячі кілометрів і всі були позитивно налаштовані та готові черпати благодать двома руками, як спрагла людина воду з джерела. Зібралась різностороння компанія: представники різних спільнот, найбільше з спільноти «Подружні зустрічі» і неокатекуменату, представники різних національно-

Кожного дня ми брали участь в зустрічах груп, на яких піднімалися теми особистої віри, віри в родині, виховання дітей та передання їм віри, про виклики сучасності перед якими ми стоїмо. Зауважили, що велика кількість учасників пройшла через розлучення, виховують не своїх дітей і несуть в собі зранення і болі від цих життєвих ситуацій. Сім'ї, власне так як і у нас, потребують підтримки, допомоги, зміцнення і розвитку.

Господь дав нам можливість познайомитися з багатьма цікавими і гарними людьми, послухати чудову конференцію про виховання дітей, яку проголошував ректор Петербурзької семінарії, почути гарну українську мову в центрі Росії, дізнатися про реальність життя місцевої Римо-католицької Церкви, зрозуміти, що Росія - це величезна країна з великою кількістю людей, які потребують віри і євангелізації. Лише 1% населення є християнами тобто християнами всіх конфесій, а не якоїсь одної.

Ми і далі молимося про повернення Росії. Можливо приходить час, коли маємо виходити за свої межі і більше довіряти Святому Духу. Бог - Любов! А там де є Любов - там немає страху

**Спільнота без кордонів
«Рух Світло-Життя»
Леонард і Вікторія Зігерт**

ну відповідь на цю всеохоплюючу Любов. Також єпископ презентував розроблену в Україні програму підготовки закоханих до шлюбу. І ми мали своїх годину двадцять хвилин на конференцію «Єдність в різноманітності». Під час неї ми свідчили про нашу спільноту. Пізніше багато учасників розпитувало про Домашню Церкву.

Може в наступному році до нас на реколекції прийдуть учасники з Росії. Ми дізналися, що в Москві функціонує два кола ДЦ, та нам, на жаль, не вдалося познайомитися.

**ДОМАШНЯ ЦЕРКОВЬ -
СЕМЕЙНА ВЕТЬ ДВИЖЕННЯ
"СВЕТ-ЖИЗНЬ",**

Оазис, який ослав Слуга Божий о. Франциск Блеконський в Польщі в 70-х роках, розвивався до Оазису Живий Церкви. Сьогодні Домашня Церква присутня в усіх єпархіях Польщі, а також в Англії, Шотландії, Ірландії, Швеції, Норвегії, Чехії, Австрії, Канаді і США, Словаччині, Литві, Україні, Білорусі і Росії.

ДОМАШНЯ ЦЕРКОВЬ - об'єднання вірних подружжя, які хочуть жити з Богом, духовно розвиватися, виховувати дітей в вірі, а також знаходити і дружити з іншими католицькими сім'ями.

ФОРМАЦІОННА РОБОТА СУПРУГІВ ПРОХОДИТЬ

- в сім'ї,
- на щомісячних зустрічах сімейних кіл,
- на зустрічах в духовних управліннях,
- на зустрічах спільноти Движення.

Ми укріплюємо наше подружжя через молитву: індивідуальну, подружню, сімейну.

Ми вчимося любити і розуміти один одного засобом подружнього діалогу, працюємо над прийнятими рішеннями по правилам, підтримуємо один одного, радіємо і розвиваємося на реколекціях, ростим своїх дітей в вірі серед сімей, які хочуть жити з Богом.

oaziskraina.blogspot.com

на - на першу Всеросійську Зустріч Сімей. Вона була присвячена сторіччю Фатімських об'явлень Матері Божої.

На цю зустріч приїхало, прилетіло і прийшло 200 учасників з усіх куточків Росії. Родини вперше зустрілися в такому форматі.

Родини представляли свої єпархії, їх в Росії аж 4 і також свою діяльність, якими вони служать вдома. Щоб зрозуміти масштаби варто подивитися на карту, адже лише Новосибірська єпархія по території приблизно як шість України.

ЯЦЕК ПУЛІКОВСЬКИЙ

БАТЬКО ТРЬОХ ДІТЕЙ, КАТОЛИЦЬКИЙ ПСИХОЛОГ, СІМЕЙНИЙ КОНСУЛЬТАНТ

Наприкінці червня, Київські представники Домашньої Церкви з парафії Марії - Матері Церкви виступили у ролі організаторів досить визначної події для католиків України. З 30 червня по 2 липня, стараннями подружжя Вікторії та Леонарда Зігерта відбулися «Реколекції з паном Яцеком Пуліковським».

Яцек Пуліковський є практикуючим католицьким психологом, автором багатьох книжок на тему психології жінок та чоловіків, спілкування в подружжі, в родині, зразковим сім'янином, батьком

всього сказаного. Тому реколекції сміливо можна було б перейменувати на «Реколекції з подружжям Пуліковських». Тим паче, що серед заходів програми мала місце робота в чоловічій та жіночій групах, якими керували, відповідно, пан Яцек та пані Ядвіга. Окремо говорили про важливість відчуття і розуміння радості жіноцтва та чоловічості.

Коротко зміст усіх трьох днів реколекцій можна передати одним з висловів пана Яцека **«Майбутнє світу, за словами Івана Павла II, проходить через сім'ю і не можна дозволити, щоб світ загинув. Отож, треба рятувати сім'ю. З**

другий- Благодать і Таїнства.

Була також цікава конференція на тему спілкування. Адже саме через непорозуміння і «недопочутість» виникає більшість конфліктів та проблем у сім'ях. Пан Яцек буквально на пальцях показав схему передачі інформації та її спотворення на шляху від доповідача та приймача, якими є, наприклад, чоловік та дружина, батько і син, дружина та свекруха.

Наче б нічого нового на лекціях не звучало, але дуже важливо було чути поради та приклади з життя саме від психолога, який є практикуючим католиком.

Ось декілька цитат з лекцій, які я занотувала:

Жінкам.

- Чоловік потребує бути важливим і шанованим.
- Назавжди забудьте, що виможете змінити чоловіків.
- В світі не було і не буде чоловіків, які одружувались, щоб мити посуд.
- Якщо чоловік щось робить — він весь у цій справі.
- Чоловік — це 100% однієї справи.

Чоловікам.

- Мудрий чоловік здобуває нові знання і змінює своє мислення.
- Жінка не зможе відповісти на питання чому вона плаче, бо вона сама не знає.
- Забудьте про раціональний підхід до жінки. Якщо вона плаче через почуття, то треба торкнутись її почуттів.
- Контрольоване питання кожного чоловіку: «Чи хотів бити, щоб чоловік твоєї доньки так ставився до неї, як ти ставився до своєї дружини?»
- Жінка - це 60%, 12%, 45%, 7% різних незавершених справ одночасно. Мудрість чоловіка підказує довершити незавершене жінками.

Аби не виривати сказане з контексту і не вводити в жодну оману, нехай вище написані вирази стануть свого роду запрошенням до прочитання книг авторства Яцека Пуліковського — в них зібрано набагато більше корисного і цікавого, аніж ми встигли почути за ті три дні у Києві.

Почніть з «Єва відчуває інакше», а далі обирайте по рівню актуальності «Як оздоровити подружжя», «Варто бути батьком», інші польською «Warto pokochać tęskniącą», «Wartość współżycia małżeńskiego». Ми пережили гарну зустріч, отримали нові знання про себе, тому і всім бажаю гарної роботи над собою і над щастям у своїх подружжях!

Андрій та Юлія Чуприни

трьох дітей, відомим викладачем, сімейним консультантом. Понад двадцять років досвіду сімейної консультації, допомоги подружжям у кризі, служіння у душпастирстві сімей, тисячі зустрічей та бесід із молоддю, майбутніми та досвідченими подружжями. Величезний попит на досвід і поради пана Яцека, зробив його настільки популярним та потрібним, що запланувати зустріч з ним навіть за рік-півтора вдається далеко не кожному.

Пан Яцек дуже простою мовою (польською, але з адаптованим перекладом киян) говорив про буденні речі, про дрібниці з яких насправді і складаються щоденне життя і частя в родині. Присутність і дуже тактовні невербальні підказки пані Ядвіги слугували певним свідченням цілісності подружжя, наочністю єдності сім'ї Пуліковських та практичним свідченням

чого почати? З порятунку власної сім'ї. А рятування власної сім'ї починається від рятування подружжя. А рятування подружжя від зміни самого себе».

Подружжя Пуліковських довгий час були бездітними, і в цей період очікування батьківства — пан Яцек почав практику у консультації для подружжя, тому справу подружньої католицької консультації, душпастирства сімей Яцек та Ядвіга називають своїм «первістком».

У своїх лекціях Пан Пуліковський акцентував на правдивій природі кожного чоловіка та жінки, які закладені творцем, зупинявся на їх відмінностях, на важливих рисах притаманних кожній статі. Він розвіював цілий ряд обманів стосовно рівності статей, гендеру, сексуальної сумісності, пріоритетності самореалізації та почуттів, до яких кличе світ. І кожного разу повертався до основної думки про те, що себе треба пізнавати і підтягувати (працюю над собою) до того рівня, який закладено Богом.

Взагалі, для здобуття щастя Яцек Пуліковський радить користуватись двома інструментами: перший — праця та самовиховання;

ПОРЕКОЛЕКЦІЙНИЙ ДІЄЦЕЗІАЛЬНИЙ ДЕНЬ СПІЛЬНОТИ

Збір урожаю розпочато! Осінній День Спільноти тому гарний доказ. Цілісіньке літо учасники Руху Світло-Життя підживлювали, пололи і обробляли від шкідників свої тендітні серця, душі і розум, аби зростати на формацийній ниві і «достигати» для Неба.

Отож, Київ, проспект Перова, парафія Марії-Матері Церкви стала 16 вересня місцем зустрічі Руху Світло-Життя Київсько-Житомирської Дієцезії і першим пунктом прийому численних перших плодів літа.

Брати капуцини, в особі настоятеля отця Григорія символічно віддали для спільноти Руху ключі від храму та парафіяльного комплексу на цілий суботній день. З самого ранку до столичного подвір'я капуцинів

SAC, о. Олександра Кушлака OSPPE, о. Кишиштофа Урбанського OCD та дієцезіальних о. Віталія Кваліша, о. Романа Безшкурного, о. Сергія Серебровського. Прибули оазовичі з різних куточків дієцезії - з Новоград-Волинського, Довбиша, Першотравенська,

оазович Домашньої Церкви з Польщі.

Після гучного переліку учасників Дня спільноти – модератор Руху Київсько-Житомирський Дієцезії

отець доктор Олег Сартаков проголосив конференцію на тему, єдину для всіх оазисів Руху, «Слуги вибрані і послані на взірєць Христа Слуги». Отець зацентрував увагу на актуальному символі року «Слуга Непорочної», через який повернув присутніх до найкращого прикладу слуги – Божої Матері.

По закінченню науки представники усіх літніх оазисів ділились власними плодами пережитих реколекцій. До кошика урожаю «літа-2017» сміливо можемо додати оазиси різних щаблів формацийної дороги і усіх гілок Руху. Відбулася Оаза Дітей Божих, відновлено Оазу Молоді основ-

почали з'їжджатись з усіх усюд автомобілі, мікроавтобуси та автобуси з оазовичами. І вже на презентації груп виявилось, що зібралось учасників близько двох сотень осіб, в числі яких рясно представлені усі гілки Руху Світло Життя - Оазис Дітей Божих, Оазис Молоді, Оазис Дорослих («Дорогоцінна Перлина») та Оазис родин – «Домашня Церква». Особливо приємно було вітати в спільноті учасників священників різних орденів і згромаджень, об'єднаних справою служіння в Русі - о. Віктора Матушевського

Бердичева, Житомира, Хорошева, Києва також подружжя з Луцької Дієцезії, з Рівного та

оазович Домашньої Церкви з Польщі. Цього літа на формацийній ниві працювали і служили спільноті Руху: для

дітей - с. Марина Габінська, для молоді - о. Олег Сартаков разом з с. Мариною, в Одесі - о. Віктор Матушевський SAC і подружжя Гонгало Ігор та Ірина, в Олександрівці о. Сергій Серебровський та Чайковські Павло і Катерина на першому ступені, о. Олександр Кушлак OSPPE та Маслій Василь і Юлія на другому ступені, на реколекція в Замлинні ((Луцька дієцезія), де служили і переживали оазу учасники нашої дієцезії) о. Василь Плахотка та родина Войнаровських Роман і Наталія.

Після емоційних свідчень та перегляду фотоматеріалів з пережитих реколекцій, настав час особистої зустрічі з Богом у Наметі Зустрічі. Далі спільнота склала подяку на урочистій Євхаристії. Проповідь на тему «Плоди» виголосив модератор Домашньої Церкви у Житомирському районі о. Віктор Матушевський SAC.

Перед обрядами закінчення Літургії оазовичі урочисто передавали служіння наступним обраним парам - відтак зі Світлом Христа свої дияконії прийняли нові аніматори кіл та районів.

Після благословіння кожен з тих, чия праця відбулась літні духовні вправи, отримали з рук дієцезіального модератора символічну подяку за Реколекційну Дияконію у Русі.

Київське коло Домашньої Церкви при парафії Марії-Матері Церкви - потурбувалось також про агапу для оазовичів. Спільний обід на свіжому повітрі – таки невід'ємна і дуже приємна складова Днів Спільноти!

А вже після поживи тіла настала черга поживи естетичної – учасникам зустрічі випала нагода доторкнутись до високого мистецтва класичної музики. Спеціально запрошений з Новограда-Волинського Народний камерний ансамбль «Класік» - учасником котрого є Юлія Маслій (оазович Домашньої Церкви) виконав цілу концертну програму класичних творів.

Варто ще особливо згадати про Музичну Дияконію, котра прикрашала заходи всього Дня Спільноти – це збірний хор дорослих «Laudate» при кафедральній парафії св. Софії з м. Житомира та ансамбль молодих гітаристів з числа учасників Руху під керівництвом с. Гелени Гонгало.

Вереснева субота стала гарним прикладом життя християнської родини і свідочством Живої Церкви з її розмаїтими дарами і талантами у дії.

Юлія Чупріна

ЖЕРТОВНИЙ МЛИНЕЦЬ

НАПЕРЕДОДНІ ВЕЛИКОГО ПОСТУ В ПАРАФІЇ МАРІЇ МАТЕРІ ЦЕРКВИ ВІДБУЛАСЬ АКЦІЯ

Домашня Церква в київській парафії – Марії Матері Церкви – в цьому році, напередодні Великого посту, здійснила акцію «Жертовний млинець».

Акція полягала в тому, що згуртувались декілька сімей та в одну з неділь на рідній парафії після кожної служби всім бажаючим роздавали млинці. Млинці були з медом, сиром, маком, сметаною та варенням кожному прихожанину та гостю парафії на його смак.

Дев'ять сімей з Домашньої Церкви напередодні, до глибокої ночі, старанно пекли і загортали млинці з начинками. Щоб вистачило усім бажаючим – від кожного дому треба було спекти більше 100 млинців.

На виході з храму стояли прикрашені в українському стилі столи зі смаколиками. Вбрані в традиційний одяг сім'ї з дітьми пригощали люд Божий. Ви запитаете навіщо?

За гостину представники Домашньої Церкви збирали добровільну пожертву, для певної потребуючої особи. Людина потребувала операції, за яку вона ніколи не могла б сплатити

з власного статку. А так, з Божою поміччю, руками оазовичів та щедрістю парафіян було зібрано кошти, і операція була успішно проведена. Від цієї акції задоволені залишились

всі: парафіяни скуштували смачнющі домашні млинці, організатори побачили та відчули віддачу в очах людей, які дякували, і звісно ж особа, яка пізніше змогла зробити потрібну їй операцію.

За приблизно 1000 млинців було пожертвовано 6000 гривень і дуже багато посмішок

Олександр та Валентина Титаренки

Інтерв'ю з Дієцезіальною парою Київсько-Житомирської дієцезії

Інтерв'ю з Ігорем та Оленою Федорчуками, які служать Дієцезіальною парою у Київсько-Житомирській дієцезії.

Як Ви познайомились?

Ми разом вчилися в музичному училищі і там познайомились

Перше особисте знайомство з Богом?

Після 7 років одруження прийшли до церкви просити про таїнство шлюбу - це були перші кроки на дорозі до віри.

Як прийшли в ДЦ, на яких реколекціях були, чим вони запам'ятались?

Згодом відчули потребу у більш тісних стосунках з Богом, з віруючими людьми. У нас було багато питань і як жити в мирі з Богом і з самим собою, як виховувати дітей у вірі, як взагалі не грішити? І ДЦ стала для нас такими «індивідуальними уроками» в школі життя. Основні зміни в свідомості, навернення ми переживали після реколекцій. Ми були на всіх формаційних реколекціях 1-2-3 ст.,

ОРАР 1-2 ст, ОРДР 1-2 ст., Реколекціях для районних і дієцезіальних пар, на різних тематичних реколекціях. Кожні з пережитих реколекцій є особливими: це знайомство з іншими людьми, ділення життям у вірі, пошуки віри в Бога, різні священники - все це збагачує і допомагає формуватись.

Який з обов'язків чи формаційних елементів найбільше подобається виконувати?

Подобається родинна молитва,

стараємось її проводити у формі ділення Євангелієм - це допомагає духовно зблизитись.

Подружній діалог теж любимо, хоч іноді дається важко, але корисно. Це як ліки, не всі смачні, але лікують.

Вас вибрали дієцезіальною парою. Як Ви це сприйняли?

Був страх, невпевненість у своїх силах, усвідомлення своїх реальних можливостей, але з іншого боку було також відчуття покорі і відповідальності перед Богом, спільнотою, своїми дітьми, треба ж бути послідовними у всіх своїх ділах. Віримо, що Господь допоможе нам в служінні.

Що побажаєте учасникам Руху?

Бажаємо всім учасникам Руху і собі також невпинно боротись за Царство Небесне, не знеохочуватись, не впадати в смуток, долати ліню і різні спокуси - берегти любов, завжди бути на стороні добра. І нехай допоможе нам Господь Бог Всемогутній.

Бесіду проводила: Наталія Курова

СЕМІНАР: «СТАТЕВЕ ЖИТТЯ В КАТОЛИЦЬКОМУ ПОДРУЖЖІ»

3 24-25 червня 2017 року в м. Житомирі, в конференцзалі при Храмі св. Яна з Дуклі відбувся

Семінар на тему «Статеве життя в католицькому подружжі», який провели подружжя Пода Сергій - лікар, та Пода Тетяна - фармацевт. Під час семінару, в режимі «інтерактивного» спілкування були обговорені такі теми:

- Всі відомі методи розпізнавання плідності
- Всі відомі методи контрацепції, які з них прийнятні, а які заборонені церквою
- Репродуктивні (допоміжні методи при безплідді
- Можлива кількість дітей в подружжі

• Гріхи, які виникають в статевому житті подружжя

• Фізіологія чоловіка і жінки

• Питання сексуального характеру, які потрібно обговорювати під час подружнього діалогу

• Статеве виховання дітей, різного віку

• Хвороби статевої сфери чоловіків та жінок

• Та інші питання, з якими можна було звернутися безпосередньо до лікаря.

Всі виклади та доповіді були підкріплені цитатами зі Святого Письма та витягами з Документів Католицької Церкви «Про Шлюб та Сім'ю»

Сергій і Тетяна Пода є дипломованими консультантами з Методів

Природного Розпізнавання Плідності, і приїхали з м Харків, (Катедра УПДМ) на численні запрошення родин з Руху ДЦ, які були передані через Районову та Дієцезіальну пари

Сергій Тетяна Поди

КАЛЕНДАР ПОДІЙ

Суттєвою частиною формації учасників Руху є участь в різного роду реколекціях та днях спільноти. Отже, пропонуємо вашій увазі календар подій Руху Світло-Життя:

8 грудня 2017 р. –

10 грудня 2017 р. –

31 грудня 2017 р. –

29 грудня по 7 січня 2017 р. -

27 грудня по 12 січня 2017 р.-

27 грудня по 12 січня

Непорочне Зачаття ПДМ - Покровительне свято Руху Світло-Життя

Адвентовий День Спільноти (дата може змінюватися)

Неділя Святої Родини - Покровительне свято Домашньої Церкви

ОРАР I і II ст. - с. Зарічани, відповідальні родина Куликів та о. Олег Сартаков

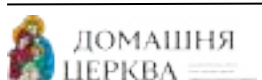
I ступінь ОАЗИ м. Городок з о.Павло Шендера

II ступінь ОАЗИС. Яблуниця з о. Ярослав

На реколекції та всі заходи необхідно зголошуватися заздалегідь до Вашої пілотною або аніматорської пари!

Кількість місць обмежена!

Більше інформації на сайті: www.svitlo-zhyttja.kiev.ua/

www.svitlo-zhyttja.kiev.ua

Головний редактор: о. Сергій Каганович
Випускний редактор: Наталія Курова

Фоторедактор: Юлія Чупріна
Верстка: Анна Демчук
Коректор: Надія Петрик
E-MAIL: svitlozhyttja@gmail.com
Телефон: +38 096-110-17-34

Центр Руху Світло-Життя
вул. Чуднівська 1а с. Корчак., обл.
Житомирська 12421Ц
Модератор руху Київсько-Житомирської дієцезії
о. Олег Сартаков